

Bài giới thiệu cuốn sách: Nhật ký Đặng Thùy Trâm

BÀI GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 12

Năm học: 2022 – 2023

Kính thưa quý thầy giáo cô giáo !

Thưa các con học sinh thân mến!

Trong buổi giới thiệu sách ngày hôm nay tôi xin trân trọng giới thiệu đến các Thầy Cô cùng các em học sinh tác phẩm “Nhật Ký Đặng Thùy Trâm”. Cuốn sách được trang trí đẹp mà đơn giản. Với gam màu xanh pha mộc mạc, từng câu chữ tiêu đề như thêm nổi bật. Không phối nhiều màu sắc sặc sỡ, hai mặt sách chỉ có những màu rất đơn giản như đen, trắng, đồng. Đặc biệt, giữa mặt cuốn sách và cũng là cái nổi bật nhất để bạn đọc tìm mua cuốn sách chính là bức chân dung của bác sĩ Đặng Thùy Trâm với chiếc áo phông trắng nhẹ nhàng, mỉm cười khe khẽ dưới tán ô. Từ đó, bạn đọc cảm nhận được phần nào tâm hồn, con người cô để thêm say mê, hứng thú trôi theo mạch sách. Cuốn sách có khổ 14x20,5 cm với 290 trang,

Các em thân mến! thời chống Mỹ đã từng có một người con gái tên là Đặng Thùy Trâm, tác giả của những dòng nhật ký mà cô muốn giới thiệu đến các em hôm nay. Họ thuộc về một lớp người đặc biệt trong đời sống tinh thần của xã hội ta. Sau năm 1945 họ có mặt trong công cuộc chiến đấu chống Mỹ, từ những năm đầu tiên họ là những người thuộc lứa nữ thanh niên đầu tiên, được đào tạo theo tinh thần cuộc sống: “Mới gian khổ mà hào hùng làm sao”. Tốt nghiệp ĐH năm 1966, Thùy Trâm xung phong đi khá xa vào tận Đức Phổ, Quảng Ngãi. Ở

đó chị làm công việc đặc trưng của một người phụ nữ trong chiến tranh là phụ trách một bệnh viện Huyện, chị đi với niềm tin chiến thắng. Đó là niềm tin mang đầy thánh thiện, họ lao vào chiến tranh, lúc đó không phải vì nghĩa vụ mà còn là niềm ao ước, là niềm vinh dự mà họ cảm thấy phải dành cho bằng được, những trang nhật ký của chị đầy xúc động lòng người, tái hiện cuộc chiến tranh khốc liệt của nhân dân ta, trong những năm đầu thời kì kháng chiến chống Mỹ. Với cách viết nhật ký chân thành, mộc mạc, đầy nhiệt huyết kháng chiến của người con gái tri thức, chân yếu tay mềm đã chinh phục được người lính. Bên kia chiến tuyến, phải cứu bằng được nhật ký trong khói lửa đạn bom, họ muốn nói tới cái sự việc từng ám ảnh họ một thời gian dài. Người Bác sĩ này đã đứng ra cầm súng bảo vệ cho những thương binh và đã ngã xuống như một người lính vừa rời tay súng. Trong vai trò một nữ Bác sĩ chị luôn yêu thương mọi người, chia sẻ niềm vui với mọi người, đau với nỗi đau của người bệnh, chăm sóc thương binh hết lòng. Cô xin mời các em lật tới trang 206 để đọc đoạn thơ nhật ký của chị Thùy Trâm rõ hơn các em nhé.

Các em thân mến! Tuy cái chết không được miêu tả nhiều trong nhật ký, nhưng trong tâm trí chị nó luôn có mặt, nó đứng thấp thoáng đằng sau các sự kiện, với chị cuộc đối diện với cái chết làm nên một phần nội dung cuộc sống tức là làm nên một vẻ đẹp cao thượng của “những bông hoa bất tử” đó là những bông hoa chỉ biết “Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”. Với Thùy Trâm: Nhật ký đã trở thành một phần trong cuộc đời của chị. Chị khao khát đến cháy lòng ngày hòa bình thống nhất Bắc - Nam để về với mẹ, về với mảnh đất Hà Thành thân yêu.

Các em thân mến!

Câu chuyện bắt đầu khi ông Frederic Whitehust - một người lính Mỹ sau 35 chiến tranh vẫn giữ hai cuốn nhật kí của một kẻ địch bên kia chiến tuyến, và đầu đầu tìm kiếm bằng được địa chỉ gia đình của người đã khuất, hòng mang trả lại. Bởi theo anh đó là những trang viết có số phận kì lạ, ở trong đó có lửa. Và anh đã mang trả lại được cho gia đình của người con gái Hà Nội cương nghị, thủy chung, trong sáng đến thánh thiện đã trút vào đó những nỗi nhớ cháy bỏng không người về gia đình, về đồng đội thân thương, về khát vọng của con người bước vào tuổi 27. Liệt sĩ - bác sĩ Đặng Thùy Trâm sinh ngày 26-11-1942, trong một gia đình trí thức. Bố là bác sĩ ngoại khoa Đặng Ngọc Khuê, mẹ là dược sĩ Doãn Ngọc Trâm - nguyên giảng viên Trường đại học Dược khoa Hà Nội. Tốt nghiệp Trường đại học Y khoa Hà Nội năm 1966, Thùy Trâm xung phong vào công tác ở chiến trường. Sau ba tháng hành quân, tháng 3-1967 chị vào đến Quảng Ngãi và được phân công về phụ trách Bệnh viện huyện Đức Phổ, một bệnh viện dân y nhưng chủ yếu điều trị cho các thương bệnh binh. Chị ra đi với một niềm tin chiến thắng. Đó là thứ niềm tin mang đầy thánh thiện chi phối hành động mọi người, họ lao vào chiến tranh lúc ấy không phải chỉ là nghĩa vụ mà còn là niềm ao ước, là vinh dự mà họ cảm thấy phải dành bằng được. Những trang nhật kí của chị đầy xúc động lòng người. Tái hiện lại cuộc chiến tranh khốc liệt của nhân dân ta, trong những năm thời kì đầu kháng chiến chống Mỹ.

Hãy nghe chị tâm sự: “Chiến tranh thật tàn khốc đến mức sáng nay người ta mang đến cho mình một thương binh toàn thân bị lân tinh đốt cháy, sau cả giờ đồng hồ khói vẫn nghi ngút cháy trên người nạn nhân. Đó là một cậu bé 20 tuổi, là con trai duy nhất của một chị cán bộ xã mình, một tai nạn rủi ro đã làm quả

pháo lân tinh nổ khiến cậu bị bỏng nắng, không ai còn nhận ra cậu bé xinh trai ngày nào nữa...”. Những mắt mắt đau thương ấy cũng đã giúp chị nhận ra bài học cuộc sống “đời người phải trải qua giông tố nhưng không được cúi đầu trước giông tố”. “Mình không rời vị trí quan sát một phút nào nhưng đầu óc mình lại là cảnh những ngày đoàn tụ sum họp. Mình sẽ trở về chất chiu vun xới cho tổ ấm gia đình, từng giây phút hòa bình ấy bởi vì có sống ở đây mới hiểu hết giá trị của cuộc sống. Ôi, cuộc sống phải đánh đổi bằng máu xương của tuổi trẻ biết bao người. Miền Bắc ơi có thấu hết lòng Miền Nam không nhỉ?”. Chính những dòng tâm sự đó làm cảm động đến thắt lòng và nhắc nhở mỗi chúng ta - thế hệ hôm nay phải sống thế nào cho xứng đáng với sự hi sinh mất mát của họ. “Nhật ký Đặng Thùy Trâm” đã trở thành cuốn sách nổi tiếng, không chỉ được Việt Nam đón nhận như một biểu tượng sáng ngời về đức hy sinh, về tình yêu tổ quốc của người phụ nữ Việt Nam. Mà ảnh hưởng cuốn sách đã vượt qua biên giới, với sự cảm hóa mạnh mẽ vì những trang nhật ký của chị thấm đẫm tình đồng chí, đồng đội, tình yêu Tổ quốc. Cuốn nhật ký Đặng Thùy Trâm - một nữ bác sỹ - một cây bút không chuyên thu hút bạn đọc không phải vì tài văn chương, mà bằng hiện thực lịch sử chống Mỹ cứu nước của nhân dân ta, bằng sự hy sinh cao cả, bằng tình yêu đồng chí đồng đội, và cao hơn nữa là tình yêu Tổ quốc.

Với cách viết nhật ký chân thành mộc mạc đầy nhiệt huyết kháng chiến, của người con gái tri thức chân yếu tay mềm, đã chinh phục được người lính Mỹ. Góp phần điểm thêm một dấu son chói lọi cho truyền thống tốt đẹp của người phụ nữ Việt Nam anh hùng. Với cách minh họa tài tình của họa sỹ Hữu Khoa về quang cảnh bệnh xá Phô Đức, Quảng Ngãi thời chiến tranh được tái hiện một

cách rõ nét trên trang bìa hình ảnh chị Thùy Trâm ngồi suy tư viết những dòng nhật ký với chiếc bút máy Trường Sơn, với khẩu súng Ak chuẩn chị lên đạn trong một tư thế sẵn sàng chiến đấu. Những kỉ vật ấy đã trở thành những di vật lịch sử thời chiến mà hôm nay chúng ta không khỏi vinh dự tự hào về truyền thống anh hùng của người phụ nữ Việt Nam. Liệt sĩ Đặng Thùy Trâm, một phần của cuộc chiến tranh vô cùng khốc liệt nhưng đầy bi tráng và đầy tự hào đó được khắc họa chân thực qua những dòng nhật ký. Chúng ta là những thế hệ con cháu được thừa hưởng cuộc sống hòa bình độc lập, được sống, học tập và rèn luyện dưới mái trường thân thiện xã hội chủ nghĩa thì những dòng nhật ký kể trên rất cần thiết với chúng ta, nó như một động lực thúc đẩy giúp chúng ta phải cố gắng học tập và rèn luyện để xây dựng Tổ quốc ngày một văn minh hiện đại, xứng đáng với sự mất mát hy sinh của các bậc cha anh. Nhật ký Đặng Thùy Trâm hy vọng sẽ không phụ lòng với các em tìm đến.

Nhân buổi đầu tuần, chúc quý thầy cô và các em một tuần mới có thật nhiều sức khỏe, làm việc thật hiệu quả. Xin trân trọng cảm ơn thầy cô và các em đã chú ý lắng nghe!

Nhân viên thư viện : Phạm Thị Sen